

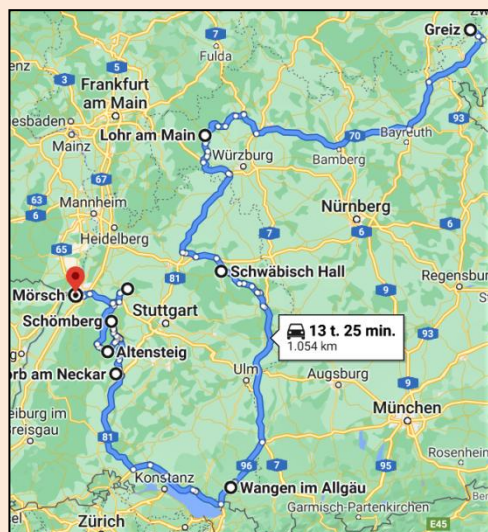
EFTERÅRSTUR TYSKLAND 2: Greiz til Horb

26/8 til 6/10-2020

Fra Greiz til Lohr am Main

Lørdag, den 6/9, triller vi ind på campingpladsen "Mainufer" i **Lohr**. Som navnet fortæller ligger den ved floden Main, ej heller langt fra centrum til den lille, hyggelige by, tæt på butikker og supermarked. Vi har en ok plads med kig til floden. Fra tid til anden sejler der endda lange flodpramme forbi.

Vejret er godt, omgivelserne lover godt - jeg tror, vi kan holde ud at være her et par dage.

Tv.: Kig hen over den del af campingpladsen, hvor vi står, set fra receptions- og sanitærbygningen, der ligger højere oppe end selve pladsen. Helt sikkert pga. af lejlighedsvis oversvømmelser, når floden Main, der kan skimtes bag ved vognene, flyder over.

Nedenfor: Fra tid til anden kommer der en flodpram forbi, til andre tider er det også udflugtsbåde.

Om søndagen slentrer vi ind til centrum. Det vrimer med mennesker; søndagsturister vil jeg tro. Ved besøget i kirken opdager vi tilfældigvis et tilliggende kapel. Her er de bibelske figurer i legemstørrelse til byens specielle langfredags-processionen opstaldet. Vi får tydelige associationer til *Semana Santa* i Andalusien.

Leben på hovedstrøget i Lohr. Der mangler hverken caféer eller andre udendørs beværtninger, men der findes også lidt mere stille og afsides gader (nederst).

Nede ved floden og anløbsstedet til udflugtsskibene er der en større stellplads til autocampere. Den er befolket med mindst 25 af dem. Fin beliggenhed, men mest parkeringsplads. Folk hygger sig på asfalten med grill og tilhørende socialt samvær.

Tyskland har mange floder, og et flertal af dem flankeres af en cykelsti, gerne i begge sider. Det gør, at man bilfrit og i ro og mag kan nyde naturen og landskabet. Således også her: *Main-Radweg* (**ovenfor**). Så ud med cyklerne og trampe afsted. Den ene dag går det på den ene side af floden til *Gemünden*, tilbage på den anden side. Der findes altid en bro, som fører tilbage til udgangspunktet. En dejlig tur, og i *Gemünden* belønner vi os selv med en frokost og et par tallerkenstore *Schnitzel Schweizer Art* + en *Weizen* (**til højre**).

Næste dag står den igen på cykeltur på *Main-Radweg*, nu bare i den anden retning, mod vest. Endemålet er *Neustadt* med en historisk klosterkirke og lige sådanne ruiner. Belønningen bliver denne gang en øl i Lohr centrum, da vi er tilbage igen. Rendyrket hygge.

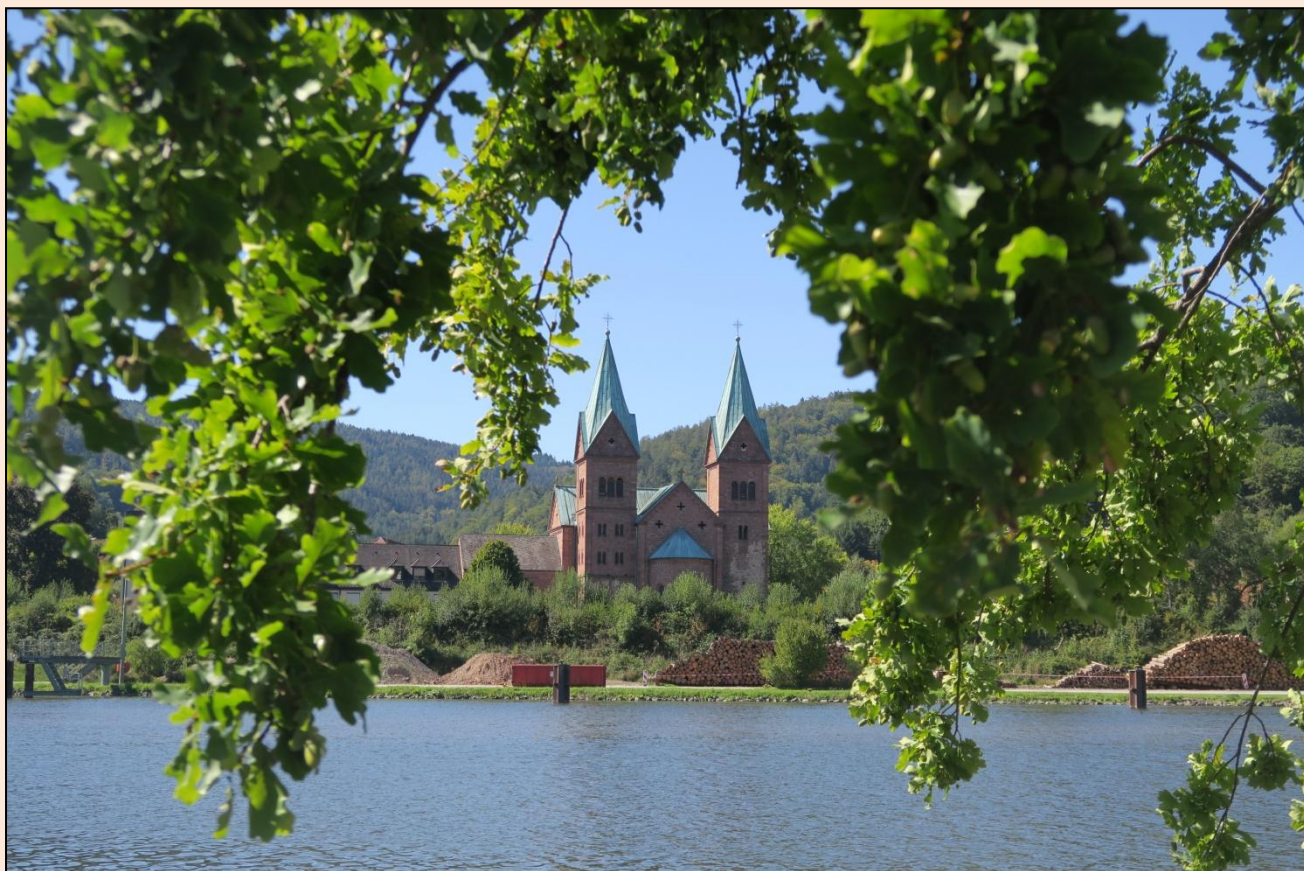
Cykelpause og frokost i den lille by Gemünden, der ligger ca. 15 km nord-øst for Lohr. Vi følger Main-Radweg både frem og tilbage, men på hver sin side af floden.

Meget typisk tysk idyl: der er aldrig langt til en højt hævet borgruin. Her i udkanten af Gemünden.

Fra den anden cykeltur til den lille flække Neustadt. Denne kirke tilhører et kloster, der åbenbart har haft eller har en vis betydning inden for katolicismen.
Vi krydser en bro for at komme tættere på. Det viser sig, at der også er nogle ruiner fra middelalderen.

Tilbage i "vores" by Lohr gør det godt med en øl efter en sveddrivende cykeltur.

Fra Lohr til Schwäbisch Hall

Videre vil vi. Derfor frem med kortet: hvilke byer er der markeret med gul? Dem er der nogle stykker af, og en af dem er *Schwäbisch Hall*. Vi vælger de små biveje og føres gennem meget smukke landskaber. En nydelse.

Selve campingpladsen - en sådan findes her nemlig - er dejligt beliggende, parkagtigt og nedenfor en skovklædt klippekant ved en gemt, lille sø. Den ser dog noget utilgængeligt ud og er vist et drikkevandsreservoir.

Vores placering på campingpladsen. Træerne på skrænten mod vest skygger fra ca. kl. 18. Det gør ikke så meget, når det er højsommer hele dagen. Vi står stadig pænt alene, det er midt i ugen. Et par dage senere får vi naboer noget tættere på.

Gåturen ind til centrum tager 30 minutter, og sikke en ualmindelig spændende, fortryllende lilleby, der venter os her - hele vejen rundt omgivet af skovklædte højdedrage, hvilket i sig selv er smuk. Men det er ikke alt. Maleriske overdækkede træbroer, trapper op og ned, spændende gamle huse fra forskellige tidsaldre, en stor kirke med en enorm trappe foran, *Kocher*-floden, en park med en lille ø, mange udendørs spisesteder – vi er med andre ord i en by, der er charmerende ud over det sædvanlige. Det gør så heller ikke noget, at der findes to gode museer med kunst i verdensklasse, det ene nybygget moderne og det andet med middelalder-værker i en tidligere gotisk kirke. Og med gratis adgang! Endda selve cykelturen ad den utroligt hyggelige cykelsti ud og hjem til og fra campingpladsen er en smuk oplevelse.

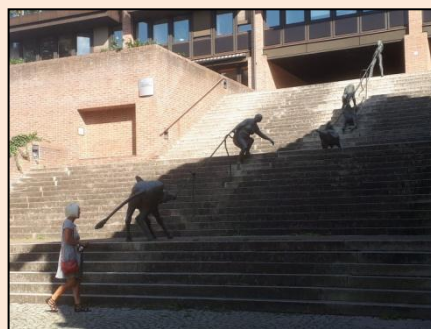

Diverse impressioner fra Schwäbisch Hall. Den minder mig lidt om min hjemby Nürnberg, bare i mini-format. Ud over størrelsen passer alt: bindingsværk, en flod med gamle træbroer, forskudt terræn, Biergarten-servering med Bratwurst og øl, smalle gader. Nedenfor: vi møder sørme en politisk demonstration mod krig og oprustning, da vi har krydset floden og skal op til Kunsthalle.

Byens store kunstmæcen er Würth, en stor, international virksomhed inden for fremstilling af ting og sager til byggebranchen. Firmaets hovedsæde ligger netop i Schwäbisch Hall, og der deles rundhåndet ud af overskuddet til byens kunstudsmykning. Bl.a. findes her den bemærkelsesværdige "Kunsthalle Würth Museum", der - i mindre format - kan måle sig med vores hjemlige Louisiana. Vi besøger den to gange. Har man lyst, kan man også følge en kunstrute gennem byen, hvor man bl.a. møder manden tv. og et kreativt gelænder op ad en lang og stejl trappe.

Fra Hall via Steinhausen til Wangen/Allgäu

Med autocamper gror man sjældent fast, og videre går det efter tre dage. *Steinhausen*, også gult afmærket på kortet, har en mini-campingplads, der bliver drevet af et ridecenter. Pladsen er beliggende på kanten af bondelandet ved siden af uendelige majsmarker. Receptionen holder til i hovedhuset, hvortil man dog ikke har adgang. Campingmutter ekspederer Corona-forsigtigt gennem dørens sprossevindue, hvor glasset er fjernet - lidt specielt, og det er den noget stramtandede mutter også.

Pga. pladsens liden størrelse hersker her en slags familær stemning, understøttet af et kuld høns, der hjemmevant spankulerer ud og ind mellem vognene. Her bor selvfølgelig også en klynge af fastligere.

Her står vi så, dejligt skyggefuldt. Bag træerne knejser "verdens smukkeste barokke landsbykirke".

Steinhausen har – trods sin lidenhed – en prægtig kirke i reneste barok - "*die schönste barocke Dorfkirche der Welt*", siger min turistguide (*nederst*). Stedets hovedattraktion, som det ser ud. Lige ved siden af campingpladsen findes der da også en stor holdeplads til turistbusser.

Men, hvem skulle tro det, HER ER INGEN TELEFON SIGNAL!! Man skal uden for pladsen for at fange det og dermed kunne komme på nettet.

Valget af denne plads skyldes, at den ligger i rimelig cykelafstand til både Bad Waldsee med Hymer- og Aulendorf med Carthago-autocampere. Vi vil gerne sonde lidt og blive klogere på de nyeste modeller. Projektet kan gennemføres på cykel og strækker sig over to dage. Det er ca. 30 km t/r hver gang. Herligt vejr til en cykeltur – 27 grader.

Den afslutningsvise besigtigelse af den smukke barokkirke her i landsbyen er et kulturelt højdepunkt. Den er simpelthen fantastisk.

Wangen er vores næste destination. På vejen dertil drejer vi lige en gang til ind hos Carthago, hvor der også er tømmemulighed. Vi leger med tanken om en *eventuel* HILDE (skulle en ny en hedde). Men nu må vi se. Det er jo også noget med at tælle på knapper.

Derefter kører vi over land gennem de smukkeste Allgäu-landskaber og ad bittesmå (gen)veje, kun beregnet til 1 bil ad gangen. Campingpladsen *Röhrenmoos* lige uden for Wangen holder siesta hele den lange eftermiddag; man installerer sig bare, indtil receptionen på et tidspunkt er bemanded igen.

Den naturprægede plads skråner ned mod en lille sø, og man slår sig ned, hvor der er både plads og plant. Det tager et stykke tid, for let er det ikke. Men det lykkes til sidst, endda i første række til søens lille, jævnt frekventerede badestrand.

Desværre er vi nødt til at snuppe udsigten fra vores bagbo, men det er ok med ham, beroliger han os.

Her er rigtig fint. Om dagen er der badeliv i det gode vejr, aftenene har vi for os selv, når freden igen er vendt tilbage og stilheden har sænket sig over landet.

Faktisk er her temmelig idyllisk. Vi har smuk udsigt og følger badelivet tæt, der imidlertid ebber ud ved spisetid. Vejret er blevet lidt køligere nu, men barometret giver stadig udslag opad.

Herfra cykler vi ind til byen Wangen. Hvilket er et tiltag med visse udfordringer, idet Google.maps er lodret uenig med selve den fysiske skiltning, så vi bliver forvirret. Bl.a. bliver vi dirigeret ned ad en megastejl og mudret vandresti dybt inde i en skov, hvor vi må stå af og trække cyklen (dvs. holde igen med al kraft). Wangen derimod er en rigtig sød, typisk bayersk by med leben og pittoreske gadestrøg. Efter en frokost på "Walfisch" går vi på opdagelse ved at følge byens turistrute med det gratis bykort i hånden. Hyggeligt er her.

Altstadt med det typiske porttårn, som man kender det fra andre middelalderbyer. Til højre resterne af den gamle bymur. Vi følger en foreslået turistrute - altid en god idé.

Inden vi cykler tilbage finder vi på google en cykel-forhandler og køber en mobilholder til cykelstyret. Jøsses - såvel cykelhandleren som udvalget af e-bikes er MEGA. En ung cykelspecialist sætter os entusiastisk ind i de nyeste tekniske landvindinger, og man må jo desværre konkludere, at vi i Danmark halter som forventet noget bagefter på denne front. Hjem igen med google.maps på cykelstyret, ud ad landevejen denne gang og senere op ad 10 %, hvor vi - Gert ikke elektrificeret og jeg solidarisk - igen må trække cyklen. Det er en sej omgang. Solen skinner, det er varmt, vi er svedte efter cykelturen – og jeg skifter til badedragt og får mig en dukkert. Første og eneste gang i år.

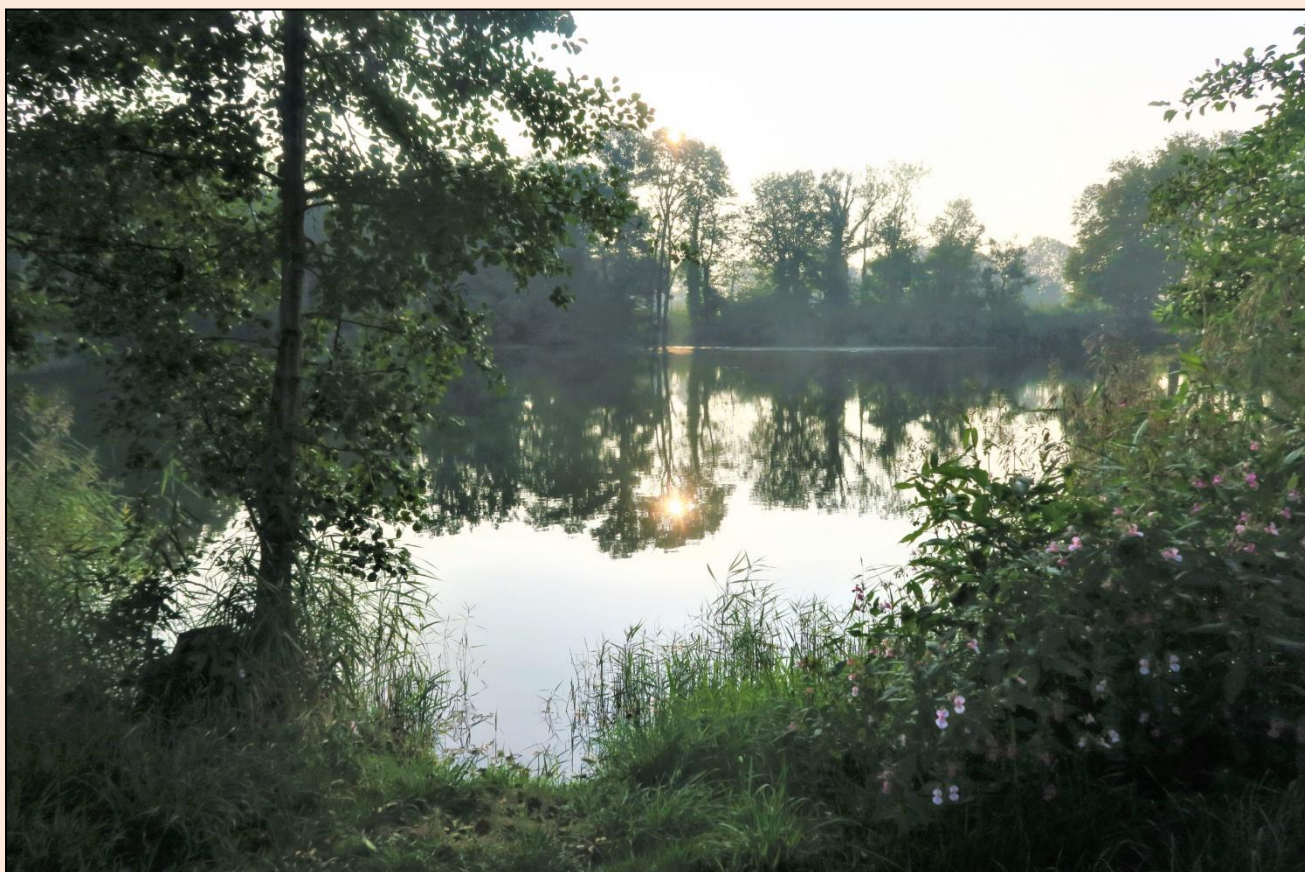

Tv: Til mere end en kort dukkert bliver det altså ikke. Jeg er ikke noget inkarneret badedyr.

Th: I gang med outdoor cooking, lige inden gaspatronen ånder ud midt i menu'en. Øv. Heldigvis venter der 48 nye til mig i Karlsruhe. Men ærgerligt er det da, at den sidste patron slipper op lige nu.

Da vi har set det, vi kom for, skal vi fortsætte i morgen. Jeg går op og betaler og konstaterer, at denne her campingplads er en af det billigste, vi har boet på nogensinde.

Et sidste morgenkig på de smukke omgivelser, inden vi pakker sammen og tager videre til næste mål.

Fra Wangen via Rottweil til Schömburg

Nu går ruten tværs hen over Württemberg med stop-over i **Rottweil**. Det er svært at finde en central parkeringsplads, men EDEKA har en. 75 minutter er gratis, det skulle være nok til en spadseretur i **Altstadt** (**billede**) og derefter handle i butikken. Tidsberegningen går for så vidt op, og at vi i sidste ende alligevel må slippe 1 Euro for at komme ud gennem bommen er en teknisk fejl, som det altså ikke er værd at gøre ophævelse over. Det er jo heldigvis ingen formue.

Byen Rottweils hovedstrøg skråner nedad og åbner sig mod det smukke omgivende landskab.

Tv: Det er herfra, hunderacen "Rottweiler" har sin oprindelse, hvilket man ikke kan undgå at blive mindet om ved næsten hvert gadehjørne. Her et busstoppested.

Rottweil er bare en parentes på vej til vores næste mål, som er campingpladsen i byen *Schömberg* ved en opdæmmet sø. Det går ret stejlt op til pladsen, og vi får hurtigt bange anelser, hvad en evt. cykeltur angår.

Parcellerne er i og for sig gode med hæk til tre sider (**billede**). Ryggen vender dog mod den temmelig stærkt befærdede tilkørselsvej til en stor parkeringsplads, hvorfra der er adgang ned til søen og dens badestrand. Ydermere bor der lidt længere henne en tysk-polsk (eller også er det russisk) storfamilie med mindst 3 livlige børn og larmer ad H til.

Vejret er fortsat skyfrit næsten hele dagen. Vi vil ind til centrum for at finde et spisested og at handle. Det bliver en veritabel stropetur, centrum ligger nemlig højt oppe på den anden side af en kløft, og der er stejlt både ned og op. Trods falkeblik finder vi ingen spisested, byen sover torne-rosesøvn, og her er ej heller noget hverken af historisk

eller anden interessant art. Nå, en Edeka har de da – endda stor og velassorteret og flot.

Frokosten leveres således af Hymer-køkkenet, efter vi med møje og besvær har forceret den stejle bakke tilbage og op til campingpladsen. Trafikken til og fra Stausee bag os og den larmende russiske (?) storfamilie i umiddelbar nærhed går imidlertid i den grad på nerverne, at vi beslutter at tage videre i morgen – havde egentlig planlagt 3 nætter her. Dertil kommer, at området er alt for kuperet til cykelture, især uden motor, samt at byen er absolut kedelig.

Senere går vi en tur ned til søen. Her er - helt overraskende - myldrende strandliv og - indrømmet - meget hyggeligt. Blikket op mod byen ser ganske indtagende ud (**billede**).

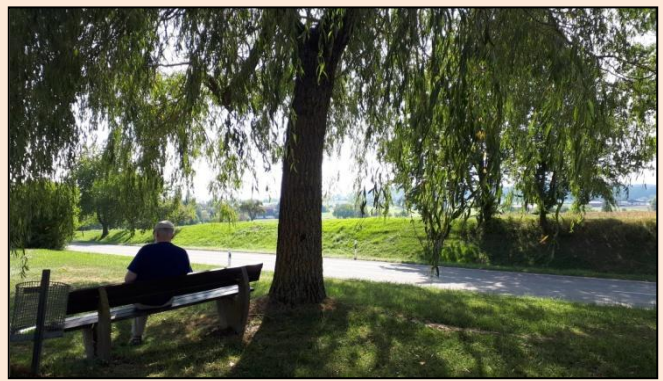
Fra Schömberg til Horb am Neckar

Afgang som sædvanligt ca. 10.30-45. Målet er campingpladsen Hechingen og den pittoreske *Burg Hohenzollern*, der næsten kan måle sig med eventyrslottet Neuschwanstein. Men vi ændrer planerne, idet et besøg på Hohenzollern kun kan lade sig gøre med forud booket online ticket og en guidet tur, og at gå rundt om borgen – som det var vores hensigt – kan ikke lade sig gøre, får vi at vide.

Altså forsætter vi til *Horb am Neckar*, også denne markeret gult på kortet. For en sikkerheds skyld ringer jeg til campingpladsen i forvejen. Ingen problem med at få en plads, får jeg at vide. Undervejs skal vi gennem byen *Haigerlochs* smalle centrum med toppede brosten og 15 % (!!) stigning. Ups. Det føles, som at stå på baghjulene. Men som bekendt er Franz en sej fyr, hvorfor vi problemløst kravler op ad den stejle hovedgade (eller hvad det nu er). Byens slot (**billede**) ligger langt under os.

Middagspause ude i naturen på en "Wanderparkplatz".

Da campingpladsen har Middagspause, og vi er i god tid, indlægger vi en længere siesta på en "Wanderparkplads" ude i naturen. Gert når at læse dagens avis på mobilen, mens jeg når at bage en muffins-kage på min Omnia, den 4. på turen. Og så ringer jeg til søster og melder vores ankomst om 2 dage.

Solen skinner stadigvæk, da vi når frem til campingpladsen i Horb, lettere forsinket pga. nogle dumme om- og fejlkørsler. Modtagelsen i *Anmeldung* er hyggelig og med smittende humor, vi får tildelt en plads til autocampere men får byttet den med en anden, som vi meget bedre kan lide: grønt, sol og skygge, perfekt til os. Hymer-aftensmad, mens solen nærmer sig horisonten, og derefter en lille runde uden om pladsen.

Næste dag finder vi *Fussweg* ned til centrum - MEGASTEJLT nedad, bl.a. ad en knoldet, nærmest alpin vandresti med mange løse både små og store sten, absolut ikke egnet til sandaler. Jeg savner atter engang vores vandrestave. De ligger i autocamperens garage, hvor de glemmes gang på gang. Til sidst flader stien ud, og vi ankommer til byens kønne, gamle (øvre) bydel uden at have brækket hverken arme eller ben, og sandalerne er stadig hele. Vores naboer fortalte, at de opav stien og faktisk vendte om halvvejs..!

Den stejle, næsten alpine "Fussweg" fortsætter i nogle mindst lige så stejle trapper, inden den ender på den gamle bydels torv (billede) - og vi er stadig højt oppe i forhold til det nye centrum.

I vores søgen efter et frokoststed havner vi nede ved *Neckar*-floden og spiser italiensk under store parasoller. Vejret er nemlig herligt, solen skinner, temperaturen aldeles behage-

lig. Bagefter passerer vi fodgængerbroen over floden. Her, fra den anden side, ligner byen det postkortmotiv fra min rejseguide. Og så køber vi ind hos Rewe.

Har man autocamper her på stedet, må man jo finde ud af det - mere eller mindre alternativt. Han kunne lige klemme sig ind.

Opstigningen er en lige så sporty bedrift som nedstigningen. Badet i sved og med høj puls ankommer vi til sidst på campingpladsen igen, hvor et brusebad er første handling. Resten af tiden sidder vi ude i halvskygge og nyder at være færdig med dagens konditræning.

Byens postkortmotiv - eller i hvert fald det billede, der er i vores rejseguide. Campingpladsen gemmer sig højt oppe bag træerne, og turen der op til er stejl og absolut umuligt med cykel, uanset Fussweg eller den slyngede, trafikerede kørevej. Handelscentret ligger her på den anden side af fodgængerbroen med ryggen til fotografen.

Det går videre i morgen, har vi besluttet. Vores parcel er en drøm, men byen slidsomt at nå ned til og cykling heroppe på højsletten ikke særligt fristende. Ærgerligt, det er en smad-dergod campingplads, men mon ikke, der stadig venter andre gode steder på os.